

Jaroslava Suchá

Jaroslava Suchá se narodila 20. března 1932 v Praze. Její otec byl vojenský důstojník, a proto se rodina několikrát stěhovala podle toho, u jaké posádky sloužil. Nakonec se usadili v Táboře, kde Jaroslava Suchá žije dodnes. V nízkém věku jí zemřel bratr. Rodina tedy všechnu lásku soustředila na ni. Když jí bylo sedm let, začala druhá světová válka. Její rodina byla vlastenecky založená, a proto doma poslouchali zahraniční rozhlas. Za války se museli odstěhovat do menšího a nepohodlnějšího bytu po židovské rodině, která jim musela uvolnit místo a přestěhovat se do malé komůrky ve stejném domě. Květen 1945 má Jaroslava stále v živé paměti. Pamatuje si, jak do Tábora přijeli osvoboditelé a její rodina jednoho z nich po válce dokonce ubytovala. Nástup komunistů vnímala negativně. Krátce poté, co se chopili moci, zemřel její otec. Poté, co odmaturovala na táborském gymnáziu, měla v plánu studovat učitelství, situace v domácnosti jí to ale nedovolila, a tak nastoupila jako vychovatelka na internátě táborské průmyslovky. 17. listopadu 1989 byla náhodou s kolegyněmi na zájezdu v Praze a viděla houf policistů uzavírajících václavské náměstí. Bály se, protože o politické situaci v Praze mnoho nevěděly. Pamětnice nelituje, že většinu života strávila v nesvobodě, ale je ráda, že její dvě děti už žijí jinak. Až do minulého roku žila pokojně se svým manželem, který ale zemřel.